

онг отговорилъ: Доволно е на моата дъщера нейното щастие. Може да е билъ позналъ онг, като астрономъ споредъ планетата, подъ коалто се е била родила неговата дъщера, какъ ще достигне она до найвысокийа степень на своето щастие; обаче не се удоволствувала на бащеното си завѣщаніе Адинаїда (така се именувала тая девица), наченала да се сбди со свързъ своего брата за надлежашата часть (што то и се стояло) отъ бащеното й имѣніе. И така она отъ Адина отишла въ цариградъ за да сидири правдата. Во онова време царѣвалъ малій Феодосій, комѫто се явила Адинаїда, и като я видѣла на царя сестра му именемъ Полхерія та-кова красна, честна и разумна въ думите, съфа філософска дъщера, и она сама філософъ: възлюби-ла я, и я прѣела милостико, и въ кратицѣ да рече, покрестила я и преименувала и името отъ Адинаїда Евдокія, найпослѣ я направила и царица, сирѣчъ уженила я за брата си царя Феодосія. И така се исполнило бащеното й слово, кое то онг предсказалъ: Чѣто доволна она щас-тиемъ своимъ. **С** големо благополучие се слѣ-чило на тая девица, коалто отъ еднааждъ получила две драгоценны веши, сирѣчъ безцѣнѣйшее Христі-янство, и драгоценѣйшее царство! Но това благо-получие завистъта скоро ще го претвори въ зло-получие.

Слѣдъ малко време некой си завистливъ че-ловѣкъ завидѣлъ на Евдокіиното щастие, и я окле-вѣталъ неправедно на нѣйнаго мъжа царя Феодосія,